

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

ISSUE
№82

**2ND INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**SCIENCE AND
TECHNOLOGY:
THEORY,
PRACTICE AND
PROGRESS**

**MAY 27-29, 2026
KRAKOW, POLAND**

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

2nd International Scientific and Practical Conference
**«Science and Technology: Theory, Practice
and Progress»**

Collection of Scientific Papers

May 27-29, 2026
Krakow, Poland

UDC 001(08)

Science and Technology: Theory, Practice and Progress. Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference. International Scientific Unity. Krakow, Poland. May 27-29, 2026.

ISBN 979-8-89704-978-3 (series)
DOI 10.70286/ISU-27.05.2026

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-978-3

© Participants of the conference, 2026
© Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity", 2026
Official site: <https://isu-conference.com/>

Рашина В.П., Соколова Н.Д. ВИКЛАДАННЯ СПОРТИВНИХ ДИСЦИПЛІН В ХАРКІВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ ШЛЯХЕТНИХ ДІВЧАТ.....	301
Токарюк С. ГАЛИЦЬКИЙ СЕЙМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ ПОЛЬСЬКОЇ ЕЛІТИ.....	303
Кудрінська В. ПОБУТ ТА ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СТУДЕНТСТВА В УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ У ХІХ СТОЛІТТІ.....	305
Нryhoruk N. НІМЕЧЧИНА ПІСЛЯ ТРИДЦЯТИЛІТНЬОЇ ВІЙНИ.....	308
Кляпко Д.М. ФАЛЬСИФІКАЦІЯ ІСТОРІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ.....	312
Щербина Н.Ф. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ: ВІД СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ КОРПОРАЦІЇ ДО НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ МОДЕЛІ.....	314
Намазов А.Т. РАЗВИТИЕ УЗБЕКСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ В 1930-е ГОДЫ: ДОСТИЖЕНИЯ И ИДЕОЛОГИЧЕСКИЕ ОГРАНИЧЕНИЯ.....	321
SECTION: INFORMATION TECHNOLOGY & CYBERSECURITY	
Kyrpenko M., Yunak B., Neoneta D., Kryshtal Ye., Kalyakin S. MACHINE LEARNING-BASED DETECTION OF PHISHING ATTACKS: METHODS, COMPARATIVE ANALYSIS AND PRACTICAL APPLICATION IN CYBERCRIME PREVENTION.....	325
Трембач А.Д. АНАЛІЗ АРХІТЕКТУРНИХ ТА ШІ-МОЖЛИВОСТЕЙ СУЧАСНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСОБИСТИМИ ФІНАНСАМИ.....	328
Хижняк К.С., Бабенко С.В. РОЗРОБКА ВЕБЗАСТОСУНКУ «ЩОДЕННИК ПРАЦІВНИКА» З АВТОМАТИЗОВАНИМ АНАЛІЗОМ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ТА РЕКОМЕНДАЦІЯМИ ДЛЯ КОМАНДИ.....	331

vidcuti-radist-spilkuvanna-lina-kostenko-siro-rozpovila-pro-te-ak-na-nei-vplinula-16-ricna-zaborona-druku/.

3. Лісовий В. Ліна Костенко — заборонений у СРСР класик української літератури. RIA «Козятин», 19.03.2019. URL: <https://koziatyn.info/Podii/lina-kostenko---zaboroneni-y-u-srsr-klasik-ukrayinskoyi-literaturi-10679891.html>.

4. Фарбар К. Висока жінка, горда, наче бунт. До 90-річчя Ліни Костенко. Інститут національної пам'яті, 2020. URL: <https://uinp.gov.ua/informaciyini-materialy/statti/vysoka-zhinka-gorda-nache-bunt-do-90-richchya-liny-kostenko>.

ВИКЛАДАННЯ СПОРТИВНИХ ДИСЦИПЛІН В ХАРКІВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ ШЛЯХЕТНИХ ДІВЧАТ

Рашина Вероніка Павлівна

здобувачка вищої освіти

Соколова Наталія Дмитрівна

кандидат історичних наук, доцент

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Харківський інститут шляхетних дівчат належав до провідних жіночих закритих середніх навчальних закладів України XIX – початку XX ст. Виданий до сторіччя установи ювілейний «Історичний нарис» (1912 р.) виступає цінним джерелом для реконструкції її минулого.

Метою статті є аналіз процесу становлення та розвитку гімнастики як обов'язкової навчальної дисципліни в цьому освітньому осередку.

У перші десятиліття функціонування інституту окремого предмета з фізичного виховання не існувало. Його функції виконували танці, які вважалися невід'ємним складником соціокультурного вишколу дівчат. В «Історичному нарисі» зауважено: попри те, що статут 1812 р. не передбачав обов'язкового навчання хореографії, «оскільки заклад є майже педагогічним, вирішено відкрити ці класи» [1]. Відповідно до нормативів 1818 р., танцювальне мистецтво вже було офіційно включене до переліку навчальних дисциплін [1]. Як зазначає В. Добровольська, особливу увагу в установі приділяли музиці, хореографічній підготовці та світським манерам [3]. Н. Соколова уточнює, що вихованки займалися танцями дві години на тиждень з раннього віку [4]. Прикметно, що річна зарплатня вчителя танців становила 400 карбованців, що перевищувало середню викладацьку ставку (300 карбованців) [4]. Танці сприймалися насамперед як засіб формування гарної постанти та грації; у навчанні домінувала французька методика, яка охоплювала вивчення полонезу, вальсу, польки, мазурки та кадрили.

Значним кроком уперед стало впровадження калістенії – спеціальної системи гімнастики для дівчат, розробленої шведським фахівцем Густавом Паулі. З 1852 р., за ініціативи принца П. Ольденбурзького, цю дисципліну почали викладати в інститутах шляхетних дівчат. Рекомендувалося проводити заняття

виключно під медичним наглядом, уникаючи складних і травмонебезпечних вправ. Калістенія швидко набула популярності в жіночих закладах освіти Європи та Російської імперії. О. Каленик наголошує, що Харківський інститут виступав вагомим осередком педагогічної думки, де безпосередньо формувалися концептуальні підходи до виховання жіноцтва [2]. Водночас, як свідчать егодокументи та спогади сучасників, на практиці належної уваги системному фізичному вихованню в закладі тривалий час не приділялося.

Повсякдення вихованок підпорядковувалося суворому аскетичному регламенту. Денний розклад розпочинався о 6:00, а щоденні прогулянки в інститутському саду проходили під жорстким контролем класних дам; при цьому дівчатам під загрозою дисциплінарних стягнень суворо заборонялося бігати та проявляти надмірну фізичну активність. Більшу частину дня учениці перебували в статичному сидячому положенні під час занять та самопідготовки. В. Добровольська наголошує на закритому характері цих інституцій, де вихованки були повністю ізольовані від родинного впливу протягом усього періоду навчання, який міг тривати до 12 років [3]. Хронічна гіподинамія у поєднанні з незбалансованим харчуванням негативно позначалася на фізичному стані дівчат, призводячи до загального ослаблення організму та квалості.

Попри жорсткий регламент, заняття з хореографії та гімнастики викликали незмінний інтерес серед вихованок. В «Історичному нарисі» зафіксовано, що урочистий бал з нагоди першого випуску інституту (1816 р.) тривав до опівночі. Визначними подіями в соціокультурному житті установи були публічні бали, які влаштовували тричі на рік; при цьому новорічний захід традиційно мав характер маскараду. У недільні дні адміністрація закладу санкціонувала проведення локальних внутрішніх балів, що виступало унікальною формою психоемоційного розвантаження та засобом інтеграції вихованок у дозвілєву культуру [1].

Отже, попри формальну присутність хореографії та калістенії в навчальних планах Харківського інституту шляхетних дівчат, деструктивні чинники внутрішнього розпорядку мінімізували їхній позитивний вплив на здоров'я вихованок. Жорсткий режим, система дисциплінарних стягнень та незадовільна організація харчування нівелювали більшість оздоровчих ініціатив у межах фізичного виховання. Згодом це зумовило втрату конкурентоспроможності подібних закритих інституцій на ринку освітніх послуг та їхню поступову кризу на початку ХХ ст. на тлі загальної модернізації жіночої освіти. Проте, попри очевидні системні недоліки, історико-педагогічний досвід інституту заклав певний фундамент для подальшої еволюції жіночої фізичної культури в Україні.

Список використаних джерел

1. Жебылев Н. Исторический очерк деятельности Харьковского института благородных девиц за 100 лет его существования (с 1812-го по 1912-ый год). Харьков : Типография «Печатное дело», 1912. 147 с.
2. Каленик О. В. Харківський інститут шляхетних дівчат як осередок педагогічної освіти на Слобожанщині. Збірник наукових праць Харківського

національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Серія: «Історія та географія». 2011. Вип. 42. С. 79–85.

3. Добровольська В. А. Навчання в інститутах шляхетних дівчат Півдня України другої половини ХІХ – на початку ХХ століття. Історичний архів. 2009. Вип. 3. С. 114–117.

4. Соколова Н. Д. Формування здорового способу життя вихованок інституту шляхетних дівчат в Україні (ХІХ – поч. ХХ ст.). Слобожанський науково-спортивний вісник. Харків : ХДАФК, 2015. № 2(46). С. 186–189.

ГАЛИЦЬКИЙ СЕЙМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ ПОЛЬСЬКОЇ ЕЛІТИ

Токарюк Семен

аспірант

факультет історії, політології та міжнародних відносин

Чернівецький національний університет ім. Федьковича, Україна

Анотація: У тезах досліджено роль Галицького сейму в політичному житті Галичини у другій половині ХІХ століття. Проаналізовано особливості функціонування сейму як органу місцевого самоврядування та його значення для зміцнення політичного впливу польської еліти в регіоні. Значну увагу приділено взаємовідносинам польських політичних кіл з австрійською адміністрацією, а також участі польської шляхти в управлінні краєм. Встановлено, що діяльність Галицького сейму стала важливим елементом автономного устрою Галичини та сприяла посиленню позицій польської аристократії у суспільно-політичному житті регіону.

Ключові слова: Галичина, Галицький сейм, польська еліта, автономія, Австро-Угорська монархія, місцеве самоврядування.

У другій половині ХІХ століття Галичина посідала важливе місце у складі Австро-Угорської монархії. Після революційних подій 1848 року австрійський уряд був змушений переглянути підходи до управління багатонаціональними територіями. Одним із наслідків цих змін стало формування системи місцевого самоврядування, у межах якої важливу роль почав відігравати Галицький сейм.

Створення Галицького сейму у 1861 році стало важливим етапом у процесі формування автономії Галичини. Сейм отримав право розглядати питання місцевого бюджету, освіти, культури та частково адміністративного управління. Попри обмежені повноваження, цей орган став важливим центром політичного життя регіону [1, с. 47].

Провідні позиції в діяльності сейму займала польська шляхта, яка зберігала значний економічний і політичний вплив у краї. Представники польських аристократичних родів активно брали участь у роботі сеймових структур та органів місцевого самоврядування. Саме польська еліта поступово перетворила